

SAYI EDITÖRÜNDEN...

Kocaeli ve Düzce depreminden sonra, İMO İstanbul Şubesinin düzenlediği seminerlerde, dinleyiciler salonun ancak merdivenlerinde yer bulabiliyordu. Ortada güçlendirme pazarı vardı çünkü; ama katılanlar tasarım, detay ve malzemeler hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyorlardı. Nasıl emin olabilirsiniz demeyin, kimlerin neyi ne kadar bildiği hakkında çok tecrübe sahibiyimdir.

1986 yılından beri verdiğim en kıymetle hediye, Prof. Dr. Süheyl Akman ve arkadaşlarının hazırladığı “Horasan Harcı ve Betonu” bildirisinin fotokopileridir. Çünkü herkesin merak ettiği şey, bildiride bulmayı umdukları yumurta akı öyküleridir.

Büyük depremde sonra bulunan en önemli sorumlu, betonlarda kullanıldığı söylenen deniz kumu idi. Teknik elemanların, yüksek su, çimento oranının yarattığı problemleri öğrenmeleri epey zaman alacaktı. Gerçekçi olalım, sorun mühendislere: “beton kaç fazlı bir komposittir?” Kaç kişi doğru yanıtlar verecektir?

Katılan mühendislerden, doğal olarak, seminerlerde bahsedilen karbon lifli malzemelerde grout harçlarından çok azı anlıyordu. Ama her çatlağa ilaç olarak epoksi enjekte etmelerini anlamaları için bir hafta yeterliydi.

Nelerin, nasıl enjekte edildiğini kimse bilmiyordu, prensipleri de kimse bilmiyordu. Malzemeler de, bir kaç ciddi firmanın dışında, kimin tarafından hazırlandığı bilinmeyen tercüme broşürlerden öğreniliyordu. Neler kullanıldı kimbilir...

Bana göre bu doğaldı. Türkiye Mühendislik Haberlerinin 423. Etik sayısının başyazısında şöyle bir tespit yapılmıştı:

“Özellikle yapı sektöründe insanlara daha nitelikli, daha modern, daha sağlıklı yapılardan ziyade, tüketimi çoğaltan yani malzeme sarfını gerektiren yatırımlar planlanmaktadır. Böyle bir planlamadan çıkacak sonuç, “Yapı için malzeme üretilmiyor, malzeme için yapı üretiliyor” gerçeğini ortaya koyuyor”.

Bu çerçeveden bakılınca 8 Aralık 2003’te “Yapı Malzemesi Kurultayı”nda yaşananlar daha iyi anlaşılacaktır. Kurultayda, bir bildirinin ardından malzeme üreticileri birbirlerini ajite etmişti. Bir üretici teknik elemanların malzemeleri tanımadığını, hatta üniversitede de bile yeteri kadar bilinmediğini, istenirse bilgi verebilecekleri söylemişti. Yanıtını da hemen hemen almıştı. Kurultayın Bilim kurulu üyesi Prof. Dr. Mehmet Ali Taşdemir, “Biz sözgelimi çok sayıda ve türdeki çeliğin hepsini öğretmeyi ezberciliğe dayandırmayan, malzemenin genel prensiplerini, sonuna ‘bilim’ sözcüğü gelecek biçimde öğretiriz. Ama ürettikleri malzemeyi tanımayan çok sayıda üreticiyi de iyi tanırız” demişti. Tartışma da kesilmişti.

İlginç olan bir durum da “yeterli oldukları” alanın dışında olanların taşıyıcı sisteme ait yorum yapmalarıydı. Biz inşaat mühendisleri de kendi alanlarımızı boşta bırakmıştık.

Bu yaşananların ışığında “Türkiye Mühendislik Haberleri” (TMH) dergisinin bir sayısını “Yapı Malzemeleri”ne ayırmak istedik. Konuları seçtik, ancak gelen yazıların çokluğu nedeniyle iki sayı olarak çıkaracağız.

Yazıların yanında bir de sektöre ilişkin bilgileri derleyerek bir envanter çalışması yapmıştık. Envanteri de iki sayıya dağıttık.

Etik üzerine bir yazıdan sonra gelen makalelerin yirmi birini ilk sayıya aldık. Diğer makaleleri de ikinci sayıya yayınlayacağız.

İnşaat mühendisleri olarak alanımız boşta bırakmak istemiyoruz. Yapı malzemeleri mühendis ve mühendislik tamına göre öğrenmek tartışmak ve yetkinleşmek istiyoruz.

Yapı malzemeleri sayılarının çıkmasında yardımları olan herkese teşekkürü bir borç bilirim.

Haluk İŞÖZEN